

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

• Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἄλλοδαπῇ • • 3.50

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15.
261—Γραφείον ἑδ. Ἐρμού—261

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς « Ἀθηναϊδος » ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἡ ΓΙΒΡΑΛΤΑΡΗ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς σφόδρα ἀντίκεινται εἰς τὴν δαπάνην τῶν ὀχυρώσεων καὶ ἐξοπλισμῶν παντὸς εἶδους, αἰτίνας κατὰ τὸν 10^ο αἰῶνα ἐπὶ ἀποτελοῦσι λυπηρὸν χαρακτῆρα τῆς πολιτικῆς τῶν ἐθνῶν. Ἀναμφιβόλως δὲ πάντες ἀνυπομόνως προσδοκῶσι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ ναύσταθοι καὶ τὰ φρούρια θέλουσι μόνον ὑφίστασθαι ὡς μνημεῖα ἀπελθούσης ἐποχῆς. Ἄλλ' οἰαδιῆποτε καὶ ἂν ᾖσιν αἱ γνώμαι ἡμῶν περὶ τοῦ παρόντος καὶ αἱ ἐλπίδες περὶ τοῦ μέλλοντος, γινώσκομεν ὅτι ἡ Γιβραλτάρη καὶ ἄλλα τῆς Εὐρώπης φρούρια στενῶς συνδέονται πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς καὶ ἀδιαλύτως συνδέονται πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος. Οὐδὲ ἀνωφελές ὄθεν οὐδὲ ἀδιάφορον θὰ ἦτο νὰ δώσωμεν περιγραφὴν τινὰ τοῦ μέρους τὸ ὅποιον ἡ Ἀγγλία ἐπὶ σχεδὸν 180 ἔτη ἐκράτησε καὶ νῦν κρατεῖ ὡς προπύργιον ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Μεσογείου.

Ἡ Γιβραλτάρη, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας παράγεται ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ Γεβελ-αλ-Ταρκ (ὄρος τοῦ Ταρκ), εἶναι πελώριος βράχος ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἀνδαλουσίας, ἐκ δὲ τοῦ βράχου τούτου, ὅστις ἔχει τριῶν μιλίων μῆκος ἀπὸ βορρᾶ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἑπτὰ μιλίων περίμετρον, ἡ πλησίον πόλις καὶ τὰ στενά λαμβάνουσι τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ὁ βράχος ἐνοῦται πρὸς τὴν Ἰσπανίαν διὰ χαμηλοῦ ἀμμώδους ἰσ-

θμοῦ μήκους περὶ τὸ ἕν ἥμισυ μίλιον καὶ τρία τέταρτα μιλίου πλάτους, διαχωριζομένου εἰς τὸ κέντρον διὰ δύο παραλλήλων σειρῶν σκοπιῶν, τὸ μεταξὺ τῶν ὁποίων διάστημα εἶναι γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐδέτερον ἕδαφος». Τὸ κλίμα τῆς Γιβραλτάρης εἶναι συγκερασμένον, καὶ ἐν γένει θεωρεῖται ὡς ὑγιεινόν. Ὁ «Γιβεράλτσιος πυρετός», μολοντοῦτο ἀναφαινεται ἐκεῖ κατὰ δωδεκάστιαν.

Ὁ βράχος ὅστις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐθεωρεῖτο ὡς σχηματίζων τὸ σύνορον τοῦ κόσμου ὠχυρώθη κατὰ τὸν ἕγδοον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ Ταρκ τοῦ Σαρακίνοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔλαβε καὶ τὸ σημερινὸν αὐτοῦ ὄνομα. Ὁρώμενος ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκ τινος ἀποστάσεως, ὁμοιάζει πολὺ πρὸς κατακεκλιμένον λέαντα. Ἄμα ὡς πλοῖον ἀφίχθῃ περιστοιχίζεται ὑπὸ πολυαριθμίων μικρῶν λέμβων, ἐν μιᾷ τῶν ὁποίων ὁ ταξειδιώτης πρέπει νὰ διαπεραιωθῇ εἰς τὴν ξηράν. Ἐνώπιον αὐτοῦ βλέπει τὴν γραμμὴν τῶν γεφυρῶν διακεκομμένην διὰ κανονιστοικιῶν μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· ὑπεράνω εἰσὶν ἕτεραι σειραὶ τηλεβόλων ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων ἢ ἐν τοῖς κοιλώμασι τοῦ ὄρους. Ἡ Γιβραλτάρη εἶναι πρὸ πάντων στρατιωτικὸς σταθμὸς. Τὰ τηλεβόλα καὶ οἱ ἐρυθρόστολοι στρατιῶται πανταχοῦ ὄρατοι, μαρτυροῦσι περὶ τούτου. Ὅπως ξένος τις εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν πρέπει νὰ λάβῃ διαβατήριον ὑπὸ τοῦ φρουράρχου, ἐὰν θὰ θελήσῃ νὰ σταματήσῃ ἐπὶ πλείστορον χρόνον πρέπει νὰ δοθῇ ἐγγύησις περὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ διαγωγῆς παρά τινος προξένου ἢ οἰκοδεσπότου. Τότε δίδεται ἄδεια πρὸς διαμονὴν δέκα, δεκαπέντε ἢ εἰκοσι ἡμερῶν, ἧτις ἐὰν ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἀνανεοῦται. Ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ δύνανται νὰ εἰσαγάγωσι πρόσωπόν τι ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐπισκέπτης θελήσῃ νὰ λάβῃ τοπογραφίας πρέπει νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα πρὸς τοῦτο ἄδεια.

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ὅταν κροτήσῃ τὸ τηλεβόλον ἢ πόλις παρουσιάζει ζωνρὰν σκηνῆς· πληρώματα τῶν ἀγκυροβολημένων ἐν τῷ λιμένι πλοίων, Ἰσπανοὶ

ἐκ τοῦ παρακειμένου μέρους, πάντες ἐν γένει οἱ ξένοι οἴτινες δὲν ἔχουσιν ἰδιαιτέραν ἀδειαν νὰ διαμείνωσι σπεύδουσι νὰ ἐξέλθωσι πρὶν ἢ κλείσωσι αἱ πύλαι. Ἀμέσως ἡ στρατιωτικὴ φρουρὰ διέρχεται κρούουσα τὴν ἀποχώρησιν. Ἔττα καθ' ἕκαστον τῆς ὥρας τέταρτον ἢ περίπολος διαβαίνει, ἀποκομίζουσα τοὺς ξένους οἴτινες ἐβράδυναν καὶ τοὺς οἰνοβαρεῖς. Οἰνοφλυγίαι εἰσι σχεδὸν ἀγνωστοί ἐν Ἰσπανίᾳ πλὴν τῶν ἐν Γιβραλτάρῃ διαμενοντων, ἐνθα περὶ λύχνων ἀφὰς οὐκ ὀλίγοι ἀπαντῶσιν.

Τὸ ἰδιάζον ἐνδιαφέρον τῆς Γιβραλτάρης ἔγκειται πρὸ πάντων ἐν τοῖς ὄχυράμασιν αὐτῆς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τοῖς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ βράχου κατασκευαζομένοις. Ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας παρὰ τῶν ἀρχῶν οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ὑπογείους ταύτας στοάς. Ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ βράχου τὸ ἐκ φύσεως ἀπόκρημνον αὐτοῦ πρᾶξει ἰκανὴν ἀμυναν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἄλλων πλευρῶν ἐγένετο πρακτικῶς ἀπόρθητος διὰ τεχνιτῶν μέσων. Περὶ τὴν δυτικὴν βᾶσιν τοῦ βράχου παράλιος τοῖχος ἐκτείνεται κατὰ διαστήματα, ὄχυρωμένος διὰ προχωμάτων καὶ διὰ φοβερῶν φρουρίων. Ἐν πάσῃ προσφόρῳ θέσει τοῦ βράχου αὐτοῦ, ἐτέθησαν κανονιστοίχαι, ἀλλὰ τὸ καταπληκτικότερον χαρακτηριστικὸν τῶν ὄχυρωμάτων ἀποτελεῖται ἐκ τῆς σειράς τῶν στοῶν τῶν ἐγκεκομμένων ἐν τῇ βορείῳ καὶ βορειοδυτικῇ πλευρᾷ. Αἱ στοαὶ αὗται ἔχουσι σύνολον μῆκος τριῶν μιλίων, εἰσι δὲ ἰκανῶς εὐρεῖαι καὶ ὑψηλαὶ ὥστε νὰ δύναται ἄνθρωπος ἐπιπλοῦν καὶ ἀμάξιον νὰ διέρχεται δι' αὐτῶν. Ὅσαι εἰσὶν ἀνοιγόμεναι κατὰ διαστήματα δώδεκα γυριῶν, εἰσι δὲ οὕτω πως κατασκευασμέναι ὥστε οὐδεμία σφαῖρα ἐκ τῶν ἔξω δύναται νὰ φθάσῃ τοὺς ἐντὸς ἰσταμένους πυροβολητάς. Διερχόμενος τὰς στοάς, αἴτινες εἰσὶν ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀνεσοχόμενας μέχρι τοῦ ἡμίσεως ὕψους τοῦ βράχου καὶ συγκοινωνούσας δι' ἐλαφρῶν ἐπικλινῶν διόδων, βλέπει τις ἐν ἐκάστη ὅπῃ τηλεβόλον οὐ τὸ στόμιον διευθύνεται ἐκτὸς ἔτοιμον, μὲ σωρὸν βλημάτων περὶ αὐτὸ, ἐν δὲ διαφόροις διαστήμασιν εἰσὶν ἀποθήκαι πυριτίδος. Αἱ στοαὶ αὗται, μετὰ τῶν ἀνοιγμάτων αὐτῶν καὶ τὸν ἀμετρον ἀριθμὸν τηλεβόλων, εἰσι γνωσταὶ εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς διὰ τῆς φράσεως *Los dientes de la roca* (τὰ δόντια τῆς γραίας). Τὸ ἀμυντικὸν σύστημα τοῦ βράχου τῆς Γιβραλτάρης ἀδιακόπως μεταβάλλεται καὶ ἐκτείνεται διὰ μεγάλης δαπάνης, καὶ τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῶν τηλεβόλων βαθμηδὸν ἀντικαθίσταται διὰ νέων τηλεβόλων τοῦ φοβερωτέρου εἶδους. Εἰς τὴν ἄκρην μιᾶς τῶν στοῶν εἰσὶν ἡ αἰθουσά τῶν Ἁγίου Γεωργίου, ἥτις ἀνεσκάφη ἐντὸς ὀγκώδους ἐξέχοντος τεμαχίου βράχου, ὀμοιάζοντος ἐξωτερικῶς πρὸς θολωτὸν δῶμον. Αἱ ἐσωτερικαὶ αὐτοῦ διαστάσεις εἰσι 50 ποδῶν πλάτους καὶ 55 μῆκους, ἐρησιμέυσε δὲ πολλάκις ὡς αἰθουσα πρὸς συμπόσιον. Ὁ λόρδος Νέλσον ἐγευματίσεν ἐν αὐτῇ πρὸ τῆς μάχης τοῦ Τραφαλγάρ.

Ἐπερ τὰς κυριωτέρας σειρὰς τῶν κανονιστοίχων καὶ στοῶν εἰσὶν ἡ κορυφὴ τοῦ βράχου, ἔχουσα μῆκος

περὶ τὰ τρία μίλια. Εἶναι τμήμα ἀσβεστολίθου μὲ τρεῖς διακεκρυμμένας κορυφάς. Ἡ πρώτη καλουμένη τηλεβόλον τοῦ βράχου, ἔχει ὕψος 1250 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἡ κεντρικὴ κορυφὴ τοῦ βράχου εἶναι ὁ σταθμὸς πρὸς τηλεγράφου σημείων. Ἐνταῦθα ὑπάρχει οἰκίσκος πρὸς εἰδοποίησιν βλέπων τὴν Μεσόγειον πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὰ στενὰ τῆς Γιβραλτάρης πρὸς δυσμὰς. Πάντα τὰ διερχόμενα πλοῖα πρέπει νὰ δεικνύωσι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν, οὗτοι δὲ μεταβιβάζονται διὰ σημείων ἀμέσως εἰς τὴν πόλιν κάτω. Ἡ θεὰ ἐκ τοῦ σταθμοῦ τούτου εἶναι μᾶλλον ἐκτεταμένη ἢ ἐξ οὐδὲποτε ἐτέρου σημείου τοῦ βράχου, διότι περιλαμβάνει τὸν κόλπον καὶ τὴν ἀντικρυ ἀκτὴν τῆς Ἰσπανίας, τὰ ὄρη *Ronda*, τὴν Σιέρα *Nebadán* καὶ τμήμα τῆς χώρας κείμενον μετὰ αὐτῶν, μεγάλην ἔκτασιν τῆς Μεσογείου, τὰ ὄρη τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ἀφρικῇ, τὴν Κεούταν, τὸ ὄρος Ἀβύλαν κτλ. Ὅταν ὁ ἀὴρ εἶναι καθαρὸς ἢ ἀποφῆς εἶναι μεγαλοπρεπῆς, περιλαμβάνουσα τὰ διάφορα ἀνω μνησθέντα σημεία, ἐνθὲ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βράχου ὁ θεατὴς βλέπει τὴν πόλιν τῆς Γιβραλτάρης, μὲ τὰς μακρὰς αὐτῆς ἀμυντικὰς γραμμάς καὶ τὰ ἐξ ἀλοῆς ἄλση.

Ἀνώμαλος ὁδὸς ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ τηλεγράφου φέρει εἰς τὸ μεσημβρινὸν ὕψωμα, τὸ καλούμενον «*Ran de Azucar*», ἀσάκχαρινος λόφος, 1408 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐνταῦθα ἴστανται τὰ εἰρήπια τοῦ πύργου τοῦ στρατηγοῦ Ὁΐαγα, ἀποτελοῦντα γραφικὸν ἀντικείμενον. Ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ βράχου ἔχει βαθμίδας περὶ τὸν κρημνὸν δι' ὃν κατέρχεται τις ἔχων ὑπεράνω αὐτοῦ τὸν ὑψηλὸν βράχον κάτωθι δὲ τὸν κυανοῦν κόλπον τῆς Μεσογείου. Ἐν μέσῳ τοῦ μονήρους τούτου μεγαλείου ἀμέσως ἀναμνησθῆκαί τις τοῦ πολεμικοῦ χαρακτῆρος τοῦ βράχου, ὅτε αἰφνης ἐρχεται ἐπὶ δύο φοβερῶν τηλεβόλων δεσποζόντων τοῦ κόλπου τοῦ Καταλάνου.

Εἰς τοὺς διερχομένους ταξειδιώτας ὁ βράχος τῆς Γιβραλτάρης παρουσιάζει γυμνὴν καὶ σχεδὸν ξηρὰν ὄψιν, ἰδίᾳ ὅταν ἡ πρασιὰ ξηρανθῇ ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος· ἀλλ' ἐγγυτέρω ἐξέτασις ἀνακαλύπτει τὴν ὑπαρξίν ἐκτεταμένης βλαστήσεως. Ὅμαδες δένδρων εὐρυνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐντὸς κοιλάδων πρασίνων, ὡραῖοι δὲ κῆποι περιτοίχουσι τὰς ἐπαύλους τῶν Ἀγγλῶν κατοίκων. Τετρακόσια φυτὰ εἰσὶν ἰθαγενῆ τῷ βράχῳ, ὀλίγα δὲ ἐξ αὐτῶν εὐρυνται μόνον ἐνταῦθα. Ὅλίγα εἰσὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ζῶα, οἷον κόνικλοι, ἀλώπεκες, πέρδικες καὶ περιστέραι. Ἰσως ἔκουσιν πολλοὶ περὶ μικρῶν πιδήκων τῆς Βαρβαρίας ἐπισκομμένων ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Γιβραλτάρης. Ἄλλοτε ὑπῆρχον πολυάριθμοι, ἀλλὰ ἴσως μόνον νῦν ἀπομένουσι περὶ τοὺς εἰκῆσι, πολλοὶ δὲ κάτοικοι τῆς Γιβραλτάρης οὐδέποτε τοὺς εἶδον. Συνήθως κατοικοῦσι τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀνατολικά μέρη τοῦ βράχου, πλὴν ὅτε κατέρχονται εἰς τὰ χαμηλότερα ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῶν ψυχρῶν βορειοανατολικῶν ἀνέμων. Τότε δὲ προξενούσι ζημίας εἰς τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, ἀλλ' οὐδόλως διὰ τούτο τιμωροῦνται ἀφιέμενοι ἐλεύθεροι.

Ὁ βράχος τῆς Γιβραλτάρης πληροῦται ἐκ σπηλαίων καὶ φυσικῶν ὑπογείων διόδων. Ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τοῦ βράχου ὑπάρχουσι διάφορα σπήλαια θαλάσσια, σχηματισθέντα διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν κυμάτων, καὶ τοὶ νῦν ἔνεκα τῶν γεωλογικῶν μεταβολῶν πολὺ ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης κείνται. Ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτοις πολλὰ μεσόγεια σπήλαια ἢ εὐρεὰ ῥήγματα κατέρχόμενα εἰς ἀμετρον βάθος. Ἐκ τῶν θαλασσίων σπηλαίων, τὸ σημεῖοτῶτερον εἶναι τὸ σπήλαιον τοῦ Μαρτίνου, ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὸ 1821 ὑπὸ τινος πυροβολητοῦ φερόντος τὸ ὄνομα τούτο. Κατέρχεται τις εἰς αὐτὸ διὰ κρημνῶδους ἀτραπῶν, ἐνθα μία μόνη ὀλισθητικὴ ἐπὶ τῶν χαλαρῶν πετρῶν δύναται ν' ἀποστειλῇ τὸν τολμηρὸν ἐρευνητὴν πολλὰς ἑκατοντάδας πόδας κάτω εἰς τὴν Μεσόγειον. Διὰ χάσματος τινος ἐν τῷ βράχῳ ὁ ἐρευνητὴς εἰσέρχεται εἰς τὸ σπήλαιον, τὸ ὅποιον εἶναι περικεκαλυμμένον ἐξ ἐπικρεμαμένων σταλακτιτῶν καὶ στηρίζεται διὰ στήλων ἐκ σταλακτίτου.

Τὸ σπήλαιον ἔχει 114 ποδῶν ὕψος καὶ 73 πλάτος. Ἀνθρώπινα ὀστά, ὡς καὶ λείψανα πτηνῶν καὶ ζῶων, τεμαχία ἀγγείων, ξίφη, πυρίται, κέρατοι κτλ. εὐρέθησαν ἐξ πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐκ τῶν μεσογείων σπηλαίων τὸ σημεῖοτῶτερον καὶ τὸ μεγαλειότερον εἶναι τὸ σπήλαιον τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ. Ἡ μικρὰ αὐτοῦ εἰσοδος εἶναι 1100 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἀμα ὡς εἰσέλθῃ τις εὐρίσκειται ἐντὸς ὑψηλοῦ αἰθούσης, 200 ποδῶν μακρᾶς καὶ 70 ποδῶν ὑψηλῆς, μὲ πολυάριθμους στήλας ἐκ σταλακτίτου. Ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης εἰσέρχεται τις εἰς τέσσαρα ὅμοια σπήλαια δι' ἐλικοειδῶν διόδων, τῆς τελευταίας οὐσῆς 300 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν.

Καταλείποντες νῦν τὸν κρατερὸν βράχον μετὰ τῶν φυσικῶν καὶ τεχνικῶν αὐτοῦ θαυμάτων, στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Γιβραλτάρης, ἥτις ἐκτείνεται εἰς ἐπιφανείαν τριακοσίων περίπου στρεμμάτων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ὀμαλοῦ ἐδάφους πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος. Εἶναι ἐν συνόλῳ εὐτελής τὴν ὄψιν τόπος, μὲ στενάς ὁδοὺς καὶ στενωπούς καὶ οἰκίας ἰσπανικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ τύπου ἀναμίξ. Οὐδὲν στερεὸν ἢ δαπανηρὸν οἰκαδόμημα κτίζεται· διότι ἕκαστος ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ κληθῇ ἐν οἰαδήποτε στιγμῇ νὰ καταλίπῃ τὴν οἰκίαν καὶ τὴν γῆν κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς. Ἡ πόλις περιέχει καθεδρικὸν ναὸν, διάφορα δημοτικὰ καὶ στρατιωτικὰ οἰκοδομήματα, καὶ βιβλιοθήκην τῆς φρουρᾶς συνισταμένην ἐκ 45,000 τόμων. Ἡ ἀγορὰ εἶναι ἀνοικτὸς τις χώρος περιετοιχισμένος δι' ὑψηλῶν στρατῶν. Ἐν αὐτῇ βλέπει τις διαφόρους χαρακτῆρας ἀναμίξ. Ἀλγερίνους καὶ Μαροκίους, μὲ ἡμιγύμνους κνήμας, ἐμβαδοφοροῦντας, ἔχοντας περιτετυλιγμένους τοὺς ὤμους ἐντὸς βουρνούζιων, καὶ τὰς κεφαλὰς διὰ τυρβανίων. Ἰουδαίους μὲ σεβασμίας γενειάδας, μελαίνας ἐσθῆτας, καὶ αἰχμηροὺς πῖλους. Ἰσπανοὺς χωρικούς,

μὲ περισκελίδας ἐκ βελούδου καὶ κνημίδας ἐκ κεντημένου δέρματος, καὶ μάχαιραν ἐξωσμένην ἐν στενῇ ἐρυθρᾷ ζώνῃ. Ἐν τῷ μέσῳ τούτων ὁ ἀγγλὸς στρατιώτης πορεύεται—καθαρὸς, ἐξυρισμένος ἢ ἡ Ἰσπανὸς βραίνει ἐλαφρῶς, τὸ πρόσωπον αὐτῆς κεκρυμμένον διὰ τῆς μελαίνης μεταξωτῆς μαντίλλης καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς κινούσας τὸ ἀναπόφευκτον ριπίδιον.

Ὁ δημόσιος κῆπος τῆς Γιβραλτάρης, ὁ Ἀλαυέδας, εἶναι εἰς ἐκ τῶν ὠραιότερων περιπάτων τῆς Εὐρώπης. Εἶναι ποικιλώτατος ὑπὸ τὸν τροπικὸν κῆπος, ἢ μᾶλλον μικρὸν δάσος, εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόλπου εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐσχατιὰν τῆς πόλεως, μετὰ τοῦ θαλασσίου τοῖχου καὶ τῶν κρημνῶν. Ἐνταῦθα οἱ κάτοικοι περιφέρονται ὑπὸ τὴν εὐάρεστον σκιάν τῶν πευκῶν καὶ ἄλλων δένδρων καὶ ἐν μέσῳ ἀπειραρίθμων ἡλιοτροπίων, ῥόδων καὶ γερανίων. Ἡ διὰ τοῦ κόλπου ἀποφῆς εἶναι θελκτικωτάτη. Ἐν Γιβραλτάρῃ εἶναι ἀδιάκοπος κίνησις στρατοῦ, ἀλλαγὴ φρουρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός. Τούτο δὲ γίνεται ἐφ' ὄλου τοῦ πελωρίου βράχου ἐν τῷ σκότει.

Περαινοῦμεν τὴν περιγραφὴν ταύτην δι' ὀλίγων λέξεων ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἱστορίας τῆς Γιβραλτάρης. Ὁ βράχος οὗτος ἦτο γνωστὸς τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάλπη. Ἐπὶ τῆς ἀφρικανικῆς παραλίας ἔκειτο ἡ Ἀβύλα, τὰ δύο δὲ ταῦτα ὄρη ἦσαν αἱ διάσημοι Ἡράκλειοι στήλαι, ἐπὶ τοσούτον χρόνον τὰ ὄρια τοῦ γνωστοῦ κόσμου. Κατὰ τὴν ὀγδόην ἑκατονταετηρίδα οἱ Μαυριτανοὶ ἔκτισαν τὸ πρῶτον μνημονεύμενον φρούριον ἐπὶ τοῦ βράχου, καὶ τὸ ὀνόμασαν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχηγῶ των, λόφον τοῦ Ταρίκ. Ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας ὁ βράχος διετέλεσε διαδοχικῶς ὑπὸ τὴν Ἰσπανικὴν ἢ τὴν Μαυριτανὴν ἐξουσίαν, ἢ ὑπέστη ἕνδεκα πολιορκίας κατὰ τὸν μακρὸν τούτον ἀγῶνα· ἡ τελευταία ἦτο ἐν ἔτει 1540, ὅτε οἱ πειραταὶ τῆς Ἀλγερίας ἐπειράθησαν μετ' ἀπελπισίας ἀλλ' εἰς μάτην νὰ τὸν ἐπανακτήσωσιν. Οἱ Ἰσπανοὶ μετὰ ταῦτα προσέβηκαν ἰκανὰ πρὸς ἀμυναν τῆς Γιβραλτάρης καὶ ἐκτόσατο τὴν φήμην δι' ὅλης τῆς Εὐρώπης, ὅτι εἶναι ἀπόρθητος. Ἠλώθη ὁμως κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἰσπανικῆς διαδοχῆς ὑπὸ τῶν ἠνωμένων στόλων τῆς Ἀγγλίας καὶ Ὀλλανδίας.

Καίτοι κατὰ τὸ φαινόμενον ἠλώθη διὰ τὸν Κάρολον Γ', οἱ Ἀγγλοὶ ὕψωσαν τὴν σημαίαν αὐτῶν καὶ ἔκτοτε κατέλαβον τὸν βράχον. Ἡ Ἰσπανία ἐποίησατο διαφόρους ἀνεπιτυχεῖς ἀποπειράς, διπλωματικῶς καὶ πολεμικῶς, νὰ ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν τῆς Γιβραλτάρης. Ἡ σημεῖοτῶτερά εἶναι ἡ «Μεγάλῃ Πολιορκία» τοῦ 1779—1783, ὅτε ἐπὶ τέσσαρα ἔτη οἱ ἠνωμένοι στόλοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας ἐζήτησαν πάντα τὰ μέσα τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἐν ἀκάρπῳ ἀποπειρᾷ, ἥτις ἐπερατῶθη διὰ γενικῆς εἰρηνεύσεως.

Ἀπὸ τὸ 1783 τὸ φρούριον διετέλεσε ἀνενοχλήτον. Περὶ τοὺς 5,000 στρατιῶται φρουροῦσιν ἐκεῖ, ετησίως δὲ δαπανῶνται περὶ τὰς 315,000 λιρῶν.

ΤΑ ΚΑΚΑ ΠΑΙΔΙΑ

Δύο παιδιά πού δὲν πηγαίνουν σ' τὴ δουλειά ἢ σ' τὸ σχολεῖο
Κι' ὄλο' πρέγγαν' εἰς τὰ παιγνίδια σ' τοῦ χωριοῦ τῆς γειτονιάς,
Μιά ἡμέρα σ' ἓνα δέντρο ἀνεβήκαν καὶ τὰ δύο,
Τῶν πουλιῶν γιὰ νὰ χαλάσουν τῆς μικραῖς των τῆς φωλιᾶς.
Μὰ τὸ ἓνα πᾶν ἀνέβη κι' ἔφθανε νὰ πλησιάσῃ,
Τῶν πουλιῶν τὴ μάνα βλέπει κατ' αὐτοῦ γιὰ νὰ πετᾷ,

Τῶν πουλιῶν νὰ καταστρέφουν τὴν ἀβία τους φωλιά.
Τί κακὸ πού εἶνε πρᾶγμα, τί μεγάλη ἀμορτία,
Τὰ πουλάκια πού ὁ Πλάστιγ μᾶς χαρίζει γιὰ δουλειά,
Ἐμείς ὄλοι χωρὶς διόλου νὰ δεκνύωμ' ἐσπλαγγία,
Νὰ ζητοῦμεν γιὰ παιγνίδια τὴ μικρή τους κατοικία.
Ὅποιος ἀπὸ σᾶς ποτέ του δὲν πειράζει τὰ πουλάκια,
Θάφρονται πρωὶ καὶ βράδυ νὰ τοῦ φάλλουν τραγουδάκια.
Ν. ΓΓΓΑΞΗΣ.

Κι' ἀπ' τὸ φόβο μὲ τὰ νόγια μήπως καὶ τὸν κοματιάσῃ,
Ἀπ' τὸ δέντρο κάτω πέφτει καὶ τὸ πόδι του κτυπᾷ.
Ἐφυγαν λαχταρισμένα κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν τιμωρία,
Δὲν ἀκούσθη καμμιὰ ἄλλη σ' τὸ χωριὸ τους ἱστορία.
Τὰ κακὰ παιδιά δὲν εἶνε εἰς τὸν κόσμον αὐτὰ τὰ δύο
Π' ἀγαπᾶνε τὰ παιγνίδια καὶ πειράζουν τὰ πουλιά,
Ἀπὸ σᾶς πῶσα γινώριζω πού πηγαίνουν σ' τὸ σχολεῖο,

ΑΙ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἡ ἱερὰ τῶν Αἰγυπτίων πόλις, ἡ πρωτεύουσα τῆς
μέσης Αἰγύπτου Μέμφις, ἦτο διάσημος οὐ μόνον διὰ
τὸν Λαβύρινθον μετὰ τῶν πολυαριθμῶν ἐλιγμῶν αὐτοῦ,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πολλὰς πυραμίδας, ὧν μεγίστη
πασῶν εἶνε ἡ κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Χέοπος ἀκ-

Η ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Περιγράφον τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

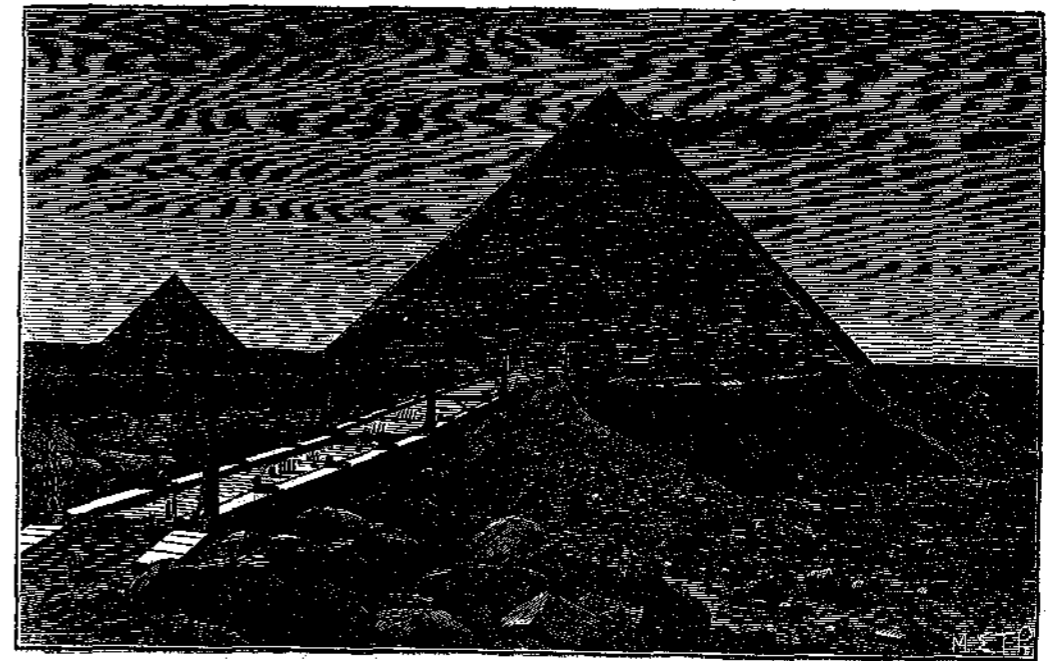
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 23)

Ὅταν ἡ Κ. Ρώτελ παρεσκευάσε τὰ τῆς ἀναχωρή-
σεως ἐπισκέφθη τὸν Ἐλιέζερ Λίσσαυ ὅπως ἀπεχαιρε-
τήσῃ αὐτὸν, ὅστις ἐξέφρασε τὴν λύπην αὐτοῦ ἐπὶ
τούτῳ καὶ ἄνευ δισταγμοῦ συνένευσε ἵνα ἡ Ἐμμα
διέλθῃ τὴν ἐπομένῃ ἡμέραν μετ' αὐτῆς, ὅπου καὶ
πράγματι μετέβη, πάντοτε συνοδουμένη μὲ τὸν κά-
λαθον τὸν περιέχοντα τὴν τροφὴν τῆς. Δι' ὅλης τῆς
ἡμέρας ἡ Κ. Ρώτελ προσπαθῆσε νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὸ

μάσαντος κατὰ τὸν εἰκοστὸν πέμπτον αἰῶνα π. Χ.
(2,500).

Ἡ πυραμὶς αὕτη διεγείρει ἔτι καὶ νῦν τὸν θαυμα-
σμὸν ἕνεκα τοῦ ἐπιβάλλοντος ὄγκου καὶ τοῦ ὕψους
αὐτῆς, ὅπερ εἶνε ἐπέκεινα τῶν 450 ποδῶν. Τὴν πυρα-
μίδα ταύτην τοῦ Χέοπος οὐδὲν ἄλλο τῶν ἀνθρωπίνων
κτισμάτων ὑπερβαίνει κατὰ τὸ ὕψος, εἰμὴ ὁ ἐπ' ἐσχά-
των συντελεσθεὶς ματροπλιτικός ναὸς τῆς Κολωνίας.
Ὡς πρὸς τὸν ὄγκον καὶ τὸ ὕλικόν, ὅπερ ἔχει ἡ πυρα-
μὶς αὕτη, οὐδὲν ἄλλο κτίριον ἀνθρώπινον δύναται νὰ
παραβληθῇ. Τίς ἠθελε πιστεῖσαι, ὅτι διὰ τοῦ ὕλικου
τῆς μεγάλης ταύτης πυραμίδος ἐδύνατο νὰ κατασκευ-
ασθῇ τείχος, ὅπερ ἠθελε περιβάλλῃ τὰ σύνορα τῆς Γαλ-
λίας; Καὶ ὁμοίως εἶνε ἀληθέστατον. Εἰς τὴν κατα-
σκευὴν τῆς πυραμίδος ταύτης εἰργάζοντο 100,000

Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου.

ἀνθρώπων ἐπὶ 40 ἔτη! Ἄν κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐδα-
πανήθησαν μόνον διὰ τὰ σκόφοδα, κρόμμυα καὶ τὰς
βαριανίδας 6,600,000 δραχ.; πόσα ἄρα γε κατηνα-
λώθησαν διὰ τὰ ἄλλα ὕλικά τῆς πυραμίδος καὶ τὰς
ἄλλας δαπάνας τῶν ἐργαζομένων;

Ὅτι αἱ πυραμίδες ἐκτίθησαν, ἵνα διατηρῶνται ἐν
αὐταῖς οἱ νεκροὶ τῶν βασιλέων κατὰ πάσης ἐπιρρείας
καὶ βλάβης, περὶ τούτου οὐδεμίαν τὴν σήμερον υπάρ-
χει ἀμφισβησία. Περί τῆς θέσεως καὶ τοῦ σχήματος
τῶν πυραμίδων, περὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ τρόπου
τῆς κατασκευῆς, περὶ τῶν διαφόρων γινωμῶν, αἰτίνας
ἐξεπέθεσαν περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, περὶ τούτων
πάντων καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων θέλωμεν διαλάβῃ ἐν
ἐκτάσει ἐν τῷ ὅσον οὕτω ἐκδοθησομένῳ βιβλίῳ περὶ
τῶν ἑπτὰ τοῦ κόσμου θαυμάτων.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

πνεῦμα τῆς Ἐμμας πᾶσαν ὁδηγίαν καὶ διδασκαλίαν,
προσλαβοῦσα αὐτὴν μετ' αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν καὶ εἰτα χορηγήσασα αὐτῇ καὶ μικρὸν ἀντίτυ-
πον Κεινῆς διαθήκης συστήσασα αὐτῇ τὴν ἀνάγνωσιν
ὅπουταν ἠθελεν ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος καὶ ἡ εὐκαιρία, τὸ
ὅποιον ἡ Ἐμμα ὑπεσχέθη νὰ πράττῃ. Τὸ ἐσπέρας ἀ-
πεχαιρέησε τὴν Ἐμμανλίαν τρυφερῶς καὶ μετὰ με-
γίστης συγκινήσεως διότι ὁ χωρισμὸς ἐπήρξατο διαρκῆς
καθότι οὐδέποτε πλέον συνητηθήσασιν.

Τὴν Καινὴν Διαθήκην ἐφύλαξεν ἡ Ἐμμα ἐντὸς
ἀσφαλοῦς μέρους τοῦ δωματίου τῆς λαμβάνουσα αὐ-
τὴν ὅποτε ἠθελεν εἶρε τὴν εὐκαιρίαν. Ἐντὸς τῶν
φύλλων αὐτῆς εἶρε τὴν διεύθυνσιν κυρίας πρὸς ἡν
αὕτη ὠδηγεῖτο ν' ἀποαθῇ διὰ συμβουλήν, ἢ καὶ ἐν
ἀνάγκῃ δι' ἄσυλον, ἐὰν πρῖστοτα ἢ ἀνάγκῃ τὴν ση-
μείωσιν ὁμοῦς ἐνετέλλετο νὰ καταστρέψῃ.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Κ. Ρώ-

σελ, ή διπλή γενέθλιος ήμέρα τής Αετίας και Έμ-
μας είχαν έλθει. Πλειότεροι του συνήθους ήσαν οι
επισκεφθέντες την οικίαν του Έλιέζερ. Ο Αεοπόλδος,
τόν όποιον ή Έμμα είχαν όλίγον χρόνον πρότερον
εύρει εις τόν οίκον φίλης τινος, προσεκλήθη τή αιτή-
σει τής. Ο Ραββίνος Ίωνάθαν, ό μάλλον στενός φί-
λος του Έλιέζερ, παρευρέθη επίσης να αποχαιρετήση
τήν οικογένειαν του Αίσου πρό τής αναχωρήσεως
αυτου έξ Αγγλίας δια παντός, μεταβαίνων εις τή
Ιεροσόλυμα. Είς τήν συναναστροφήν του Έλιέζερ
προσετέθη και ό Ραββίνος Ίωνά βέν Ηλίας, Ιου-
δαίος έξ Ιεροσολύμων έλθών εις Αγγλίαν πρός συλ-
λογήν χρημάτων παρά τών όμοθρήσκων τή όποία
εζητούντο παρά τής Τουρκικής διοικήσεως ίνα απαλ-
λάξη τινάς Ιουδαίους τούς όποιους εφυλάκισε κατα-
δικάσασα εις βρυθ πρόστιμον δια παραβάσεις κατά
πρόφασιν πρόσληθείσας. Ο Ραββίνος Ίωνά συνέλε-
ξεν ικανά χρήματα πρός τόν σκοπόν τούτον, πρό δε
τής αναχωρήσεώς του από του Έλιέζερ, προσέφερε
εις άκαστον έν τή οικία όλίγην γήν εκ τής Ιερουσα-
λήμ την όποιαν οι Ιουδαίοι μεγάλας εξετίμων εις
τήν Έμμαν όμως ουδέ έδωκε ουδέ εδέχθη παρ' αυ-
τής προσφοράν δια τούς πτωχούς. Τούτο εξέπληξε
τούς παροστάτας άλλ' εξηγήθη παρ' αυτών ως έχον
τήν άφορμήν του εις τήν σχέσην εις ήν διετέλει ου-
τος πρός τόν Ραββίνον Κόλμαρ, πρός όν είχε φέρει
και επιστολάς εκ Παλαιστίνης και Γαλλίας, και ως
εκ τής φίλης τούτου πρός τήν μητέρα αυτής Άνναν.

Επί του νοός τής Έμματος ή περίπτωσις αυτή μι-
κράν έποίησεν έντύπωσιν, διότι λίαν έλυπειτο να
βλέπη ότι ή διαγωγή τής μητρός τής πρός αυτήν
ήτον υπέρποτε άλλοτε ψυχρά, αποκρουούσης μετ'
αποστρεφής αυτήν. Ολίγην παραμυθίαν έλάμβανεν εκ
τής τρυφράς και έγκαρδίου διαγωγής του άδελφου
αυτής Αεοπόλδου πρός αυτήν, υπέρ απήρσεκε μέν τή
μητρί αυτής και τή Ραββίνω, άλλ' ήρσεκε τή πάππω
αυτής, όστις εξέφρασε τήν έπιδοκιμασίαν του επί τή
διαγωγή ταύτη δια δώρου πολυτίμου. Τούτο προσ-
κάλεσε παρατηρήσεις τινας εκ μέρους τής Άννας
δυσανεστησάσας τόν Έλιέζερ, όστις απήντησε μετά
πικρίας και σαφώς είπεν εις τήν θυγατέρα του, ότι
έν ευρισκε μίαν έπίσκεψιν καθ' όλον τό έτος εις τό
τέκνον αυτής παραπολύ, δέν ήτο ανάγκην να τήν
επαναλάβη.

«Η έτησία έπίσκεψίς μου εις τήν οικίαν ταύτην,
κύριε, αψυχρώς απήντησεν ή Άννα,» γίνεται μόνον
πρός εκδήλωσιν σεβασμού τή σεβαστή μάμμη μου,
τή αξιοτίμη μητρί μου, και τή πολυτίμη άδελφή
μου όυτοι εσίν οι μόνοι δεσμοί, όστινες με παρακι-
νούσι να έρχωμαι ένταύθα. Δέν δύναμαι ούτε θέλω
να προσποιηθώ αισθήματα πρός τήν άναξίαν έννοου-
μένην σας ή ή καρδιά μου ουδύλωσ συμμερίζεται,
και όμολογώ τώρα εις υμάς άπαξ δια παντός, ότι
μισώ και αποστρέφομαι τόν όφιν τόν όποιον τοσοού-
τον εσφαλμένως αγαπάς, και όστις, θέλει, σας τό
προλέγω, έν ου πολλώ χρόνω, πληρώσει τήν καρδίαν

σου πικρίας και καλύψη ύπ' αισχύνης πάντας όσοι
έχουσι τήν άτυχίαν να έχωσι συγγένειαν μετ' αυτής.»

Η Άννα εξήλθε του δωματίου άμα ως έτελείωσε
τάς φράσεις ταύτας, και όλη ή συναναστροφή άμέσως
διελύθη· άλλ' ή Έμμα, απολιθωθείσα εκ τών λόγων
τούς όποιους ή μήτηρ αυτής εξέφερε, εκάθησεν όχρά
και ακίνητος μέχρι σου εξηγήθη ύπό τής γλυκειάς
φωνής του πάππου τής, τούτο δε ηύξησεν άντι να
ελαττώση τήν άδημονίαν τής. Έγίνωσκεν ότι εάν
άτεκαλύπτετο ή αλήθεια, και τή κεκρυμμένα αισθή-
ματα τής ψυχής τής απεκαλύπτοντο ή αποστρεφή ή
εκφρασθείσα ύπό τής μητρός τής θα ήτο τό αισθημα
παντός σχεδόν μέλους τής οικογενείας τής.

Έτερον σχολειον ευρέθη δια τήν Έμμαν ου πολύν
χρόνον μετά τήν γενέθλιον αυτής ήμέραν. Η διευθύ-
τρια αυτου άμέσως εδέχθη να δεχθη αυτήν ύπό τούς
αυτους όρους ύρ' ους και ή κ. Ρώσσελ, άλλ' ήτο δια-
φόρου χαρακτήρος τής αξιολόγου εκείνης γυναικός· ήτο
άπότομος και σκληρά και εις πολλάς υπέβαλε βασά-
νους τάς ύπ' αυτήν μαθητριάς. Η Έμμα ανέφερε τού-
το εις τόν πάππον αυτής όστις ήναγκάσθη να τήν απο-
σύρη εκ του σχολείου εκείνου. (άκολουθεί).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ητο ό έννατος μήν του ένιαυτου ότε τό έτος ήρ-
χιζεν από Μαρτίου, ό ένδέκατος δε ως γνωστόν καθ'
ήμας μήν, ου ή ζωή είναι τριακονθήμερος, ή ήμέρα
αυτου δεκάωρος και ή νύξ 14 ολοκληρών ώρών. Παρά
τούς ήμετέριους προγόνους ό μήν ούτος, κυρίως δε από
15 Οκτωβρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου εκαλείτο Πυαν-
ψιών διότι κατ' αυτόν έν Αθήναις έτελοούντο τή Πυα-
νέψια, έορτή καθ' ήν έτρωγον βράζοντες διάφορα όσ-
πρια, μάλιστα δε κουκιά πρός τιμήν του Απολλω-
νος, ως είχαν πράξει οι μετά του Θησεώς διασωθέν-
τες παίδες τών Αθηναίων ότε έπιστρέψαντες εις τάς
Αθήνας, έψησαν κοινώς τή έναπομείναντα όσπρια και
εφαγον αυτά μετά κοινής αγαλιάσεως.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ο τελευταίος μήν. Λατινιστί December (εκ του
decem=δέκα) διότι ό μήν ούτος ήρχετο δέκατος εις
τήν σειράν κατά τόν δεκάμηνον ένιαυτόν του Ρωμύ-
λου. Παρά τούς ήμετέριους προγόνους εκαλείτο Ποσει-
δεών (κυρίως από 15 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Ιανουα-
ρίου), διότι φαίνεται κατά τόν μήνα τούτον εβλεπον
εις τήν τρικυμώσαν θάλασσαν τό άπαισιον κράτος
του Θεού Ποσειδώνος.

Παρά τούς αρχαίους, ως και τούς νεωτέρους, κατά
τόν μήνα τούτον έτελοούντο αι πλείοται τών έορτών,
μάλιστα δε τή Κρόνια κατά τήν 17 ήμέραν, έορτήν
όμοίαν τής σημερινής Αποκρέω. Δια τόν λόγον δ' ότι
κατά τόν μήνα τούτον ό Ήλιος εισερχόμενος εις τόν
Αιγόκερω προσανατέλλει μάλλον επί τής σφαιρας ήμών,

τά τε παλαιά και τή νεώτερα περίπου έθνη τήν 25
Δεκεμβρίου έώρταζον εις τιμήν του Ήλιου. Αυτήν
τήν ήμέραν ή Χριστιανική εκκλησία αφιέρωσε εις τήν
γέννησιν του Ίησου. Ν. Π. Θ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Τά φύλλα έν τή φθινοπώρῳ.

Κατά τό φθινόπωρον έν ψυχροίς κλίμασι τή φύλλα
πίπτουσιν. Υπάρχουσι δένδρα τινά τή όποία έχουσι
φύλλα επ' αυτών διαρκώς· ταύτα καλούνται άειθαλή.
Έν λίαν θερμοίς κλίμασι τή δένδρα και αι θάμνοι θάλ-
λουσι καθ' όλον τό έτος· δέν έχουσιν ιδιαίτερον χρόνον
καθ' όν φθίνουσι· πολλά δε διαμένουσιν επί πολλά έτη.
Έκεινα τή όποία μένουσι τοσοούτον χρόνον γίνονται
μεγάλα.

Έάν δένδρον τι ή θάμνος, του όποιου τή φύλλα
επεσαν τό φθινόπωρον έν ψυχρῳ κλίματι, αναφυώσιν έν
θερμῳ κλίματι, θέλουσι διατηρήσει τή φύλλα των
καθ' όλον τό έτος. Έν τοις μεσημβρινοίς τόποις τής
Ευρώπης αι κυδιανέαι εσίν άειθαλείς.

Πριν ή τή φύλλα πέσωσι, πολλά τούτων, ως γινώ-
σκετε, έχουσιν ώραιότατα χρώματα. Η ποικιλία τών
χρωμάτων, τή όποία βλέπετε έν διαφόροις δένδροις,
είνε λίαν ευάρεστος τήν θέαν. Τινά δένδρα αλλάσουςι
τή φύλλα των πρότερον τών άλλων, και τινά αλλά-
σουςι ταύτα έν μέρει. Ούτω εβλέπομεν τό πράσινον με-
μιγμένον μετά του έρυθρού, κιτρίνου και έτέρων χρω-
μάτων. Πολλάκις εθαύμασα έν μόνον δένδρον κείμενον
μόνον όταν έχει αλλάξει έν μέρει τή φύλλα του. Ο
σφένδαμνος ίδια είναι ώραιός. Η κορυφή αλλάσσει πρώτη.
Πολλάκις εβλέπομεν τήν κορυφήν του έρυθράν, είτα δε
τό έρυθρόν αναμείγνυται μετά του πρασίνου έδώ και
εκεί έν έτέροις του δένδρου μέρεσιν.

Όταν ό Ήλιος στίλβη λαμπρῳς πάντα τή διάφορα
χρώματα τών φύλλων παρουσιάζουσι τή δάση εις μι-
κράν απόστασιν ώσανει ήσαν πλήρη άνθέων. Φαίνονται
ώσανει ήσαν τεράστιοι άνθοδέσμαι έμπεφυτευμένοι έν
τῳ έδάφει.

Τοιαύτη θέα είναι ίδια λαμπρά, όταν ό Ήλιος είναι
περι τήν δύσιν. Τότε τό φῶς και ή σκιά ποικίλλουσι
τήν σκηνήν. Έδώ βλέπετε τήν κορυφήν ύψηλου δέν-
δρου ίσταμένην στιλπνήν έν τῳ ήλιῳ, ένῳ τή άλλα
δένδρα τή περίξ διατελοουσιν έν σκιά.

Όταν τή φύλλα λαμβάνουσι τή λαμπρά ταύτα χρώ-
ματα είναι ή αρχή του θανάτου των· μετ' ου πολυ πι-
πτουσιν επί του έδάφους, και παρακμάζουσι και γίνον-
ται μέρος τής γῆς. Είπέ τις, ότι τή άνθη είναι τό μειδι-
αμα του Θεού. Ούτω δύναμεθα να είπωμεν, ότι ό
Θεός μειδιά επ' ήμῶν έν τῳ θνήσκοντι φύλλῳ, όταν
τό καταστήση τοιοούτον ως έν άνθος.

Πῶς συμβαίνει, ότι τή διάφορα ταύτα χρώματα γί-
νονται έν τοις φύλλοις, άγνοούμεν. Αέγεται, ότι ό πά-
γος τή παράγει, άλλ' ουδεις δύναται να είπη πῶς

γίνεται τούτο. Δέν είναι δε βέβαιον, ότι ό πάγος τή
παράγει μόνον, διότι ή μεταβολή ένίοτε γίνεται πριν
ή ό πάγος φανῆ. Δέν έννοούμεν πῶς τό αποτέλεσμα
τούτο παράγεται, ως δέν γινώσκουμεν τό πῶς τή διά-
φορα χρώματα τών άνθέων γίνονται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Έκ τινος άρθρου του διασήμου δημοσιολόγου και
φίλου τής ειρήνης Λέοντος Δέβι αποσπώμεν τάς εξής
περικοπάς.

«Τό δανείζεσθαι χρήματα πρός έπιχειρήσιν πολέ-
μου είναι πειρασμός εις τόν όποιον εύκόλως τή έθνη
δέν δύνανται να άντιστώσιν έν τῳ ένεστῳτι χρόνω.
Η δημοσία πίστις είναι όλέθριον δῶρον τών νεωτέ-
ρων χρόνων. Αι παλαιά κυβερνήσεις έπρεπε να με-
τρώσι τήν φιλοδοξίαν αυτών πρός τή έν ταις χερσιν
αυτών χρήματα. Ο Αλέξανδρος και ό Καίσαρ, Κά-
ρολος Ε'. Ερρίκος ό Δ', και οι τζάροι τής Ρωσίας,
συνήθροζον μεγάλα ποσά πρός τόν σκοπόν τής έπι-
χειρήσεως πολέμου, διότι δέν έδίδοντο χρήματα επί
τῳ βάσει τής πίστεως του κράτους· άλλ' αφού τή
έθνη έμαθον να ενεχυριάζουσι τούς πόρους του κράτους
επ' άορίστῳ χρόνω και να νομισματοποιώσιν, ίνα είπω-
μεν ούτω, ου μόνον τόν κεκρυμμένον του κράτους
πλούτον, άλλά και τόν ίδιον αυτών χαρακτήρα και κα-
λήν πίστιν, δέν υπάρχει έμπόδιον, ουδέ οικονομική
δυσκολία, εις κράτος τι, έχον όλίγην τινά ύπόληψιν
πλούτου χρηματικού, δύναμειως και τιμιότητος, πρός
έπιχειρήσιν πολέμου φέροντος ως συνέπειαν ύποχρέω-
σεις, τοσοούτον μεγάλας και δυσαναλόγους, είτε πρός
τήν άξίαν τής έπιχειρήσεως, είτε πρός τούς πόρους
του κράτους. Δια τό νέον δε τούτο και άτυχές προ-
νόμιον μόνος ό λαός υποφέρει.

Τό εθνικόν χρέος τής Αγγλίας ηύξησε κατά πα-
ράδοξον τρόπον. Έν έτει 1691, κατά τήν αρχήν
τῳ βασιλείας του Γουλιέλμου και τῳ Μαρίας, τό
χρέος άνήρχετο εις τό συγκριτικῳς μικρόν ποσόν 3,
130,000 λιρών. Γουλιέλμος ό Γ' προσέθηκεν εις τού-
το όλίγον, και κατά τήν εις τήν εξουσίαν άνοδον τῳ
βασιλείσσης Άννης έν έτει 1702, τό χρέος ήτο 12,
767,000 λιρών. Κατά τήν βασιλείαν αυτής, ό Ισπα-
νικός περι διαδοχής πόλεμος συνέβη, και κατά τήν
εις τόν θρόνον άνάβασιν του Γεωργίου Α', τό 1714
τό χρέος ηύξησεν εις 36,175,000 λίρας. Ευρωπαϊκάι
περιπλοκαί εξηκολούθουν κατά τήν βασιλείαν τών Γε-
ωργίων, και κατά τόν χρόνον τῳ άνόδου του Γεωρ-
γίου Γ' τό χρέος ηύξησεν εις 102,814,000 λίρας.
Κατά τό τέλος τῳ ΙΗ' εκατονταετηρίδος, ή Γαλλι-
κή επανάστασις ως σεισμός, έσεισεν, εκ βάθρων τήν
πολιτικήν τῳ Ευρώπης, και κατά τό 1820, κατά τήν
ανάβασιν Γεωργίου Δ', τό εθνικόν χρέος τῳ ΑΓ-
γλίας έφθασεν εις τό υπερόγκον ποσόν 834,900,000
λιρών. Έκ του χρόνου εκείνου τό κεφάλαιον του Έθν.
χρέους ήλαττώθη. Κατά τήν εις τόν θρόνον άνάβασιν
τῳ βασιλείσσης Βικτωρίας, τό 1837, τό χρέος άνήρχετο

εις 787,539,000 λίκρας, κατά δὲ τὴν στιγμήν ταύτην, μετὰ πολλὰ ἔτη σχετικῆς εἰρήνης, τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους διατελεῖ ἔτι εἰς τὸ ποσὸν 778,000,000 λικρών, ἀπαιτοῦν ἐτησίαν δαπάνην πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεωλυσιῶν 27,900,000 λικρών».

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς κατστάσεως τῆς Γαλλίας; θέλομεν διαλάβει εἰς τὸ προσεχές.

Ἐνδιαφέρον γεγονός; ἀναφέρεται παρὰ τοῦ διαστήματος Ἀγασσιζ ἐν ἐπισκέψει αὐτοῦ ὅτε ἦτο νέος, πρὸς τὸν μέγαν Γερμανὸν φυσιολόγον, τὸν καθηγητὴν Λαυρέντιον Ὁκεν. Ὁ καθηγητὴς ἐδέχθη τὸν ξένον του μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλὰ μετὰ φαινομένης ἀνησυχίας. Ἐδειξεν εἰς τὸν ἐπισκέπτην του τὸ ἐργαστήριόν του, καὶ τοὺς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένους μαθητὰς ἐπίσης καὶ τὸ γραφεῖον του ἐπὶ τέλους δὲ, τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ βιβλιοθήκην ἐκ βιβλίων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς ζωολογίας, συλλογὴν ἀξιόλογον πλέον τῶν 35,000 φράγκων, ἧτις δὲ δικαίως ἐπέσυρε βλέμματα ὑπερηφανείας ἐκ μέρους τοῦ κατόχου αὐτῆς. Ἡ φοβισμένη ὄρα τοῦ γεύματος ἤλθεν, τὴν δὲ ἡ ἀνησυχία τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ προήλθεν εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν. «Κ. Ἀγασσιζ», εἶπεν μετὰ προφανοῦς ἀδημονίας, «πρὸς συλλογὴν καὶ φύλαξιν τῆς βιβλιοθήκης ταύτης ἀπαιτεῖται ἡ μεγαλύτερα οἰκονομία τῶν χρηματικῶν μου πόρων. Πρὸς κατάρτισιν ταύτης, δὲν δύναμαι νὰ ἐπιτρέψω εἰς ἐμαυτὸν οὐδεμίαν πολυτέλειαν, ἐπομένως ἡ τράπεζά μου περιορίζεται εἰς τὰ ἀπλοῦστερα ἐδέσματα. Τρεῖς τῆς ἑβδομάδος τὸ γεῦμα μόνον περιλαμβάνει κρέας· τὰς ἄλλας ἡμέρας ἔχομεν μόνον γεώμηλα καὶ ἄλας. Λυποῦμαι λίαν ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς σου ἐγένετο ἐν ἡμέρᾳ γεωμηλῶν.» Οὕτω δὲ ὁ διάστημος Ἀγασσιζ καὶ ὁ μέγας Γερμανός, μετὰ τῶν μαθητῶν του, ἐγευματίσαν ὁμοῦ μετὰ γεώμηλα καὶ ἄλας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ τὸ «Ἀθῆναϊον» τοῦ Λονδίνου ὁ κ. Γεννάδιος, ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑλλ. Πρεσβείας, καταγίνεται ἀπὸ τινος χρόνου εἰς μετάφρασιν τοῦ «Λουκῆ Λάρα» ἱστορήματος περιέχοντος ἀπομνημονεύματα Χίου τινὸς ἐμπόρου κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν. Ὁ κ. Γεννάδιος θέλει προτάξει βραχείαν ἔκθεσιν περὶ τοῦ συγγραφέως.

Ὁ πρό τινων ἑβδομάδων ἐκλεχθεὶς Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὑπερέβη τὸν ἀντίπαλόν του κατὰ 80,000 ψήφους.

Κατὰ τοὺς τελευταίους δέκα μῆνας τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἡ ἀξία τῶν εξαχθέντων ἐκ τῆς Ἀμερικῆς δημοπρατικῶν καρπῶν ἀνήλθεν εἰς 231,000,000 δολλάρια.

Ἰδρύθη ἐν Σιδηρίᾳ ἐν τῇ πόλει Τάμασκ Πανεπιστήμιον δι' ἑδαπάνησεν ἡ κυβέρνησις 485,000 ρούβλια. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει καὶ βιβλιοθήκη ἀριθμοῦσα 35,000 τόμους.

Κατὰ τὸν «Χρόνον» ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐδώρησεν τῷ Σουλτάνῳ τοῦ Μαρόκου ἐν ζεύγος τηλεφῶνων τοῦ συστήματος τοῦ Γόουερ Βέλλ.

Ἡ καταστροφὴ ἐκ πυρκαϊῆς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μόμσον ἢ πρό τινων μηνῶν συμβῆσα προὐκάλεσε μέριμναν τῶν βιβλιοθηκῶν εἰς ἐξαφάγησιν τῶν δωματίων ἐνθα εἰσὶν ἐναποθεθειμένα χειρόγραφα. Ἐν Ἀϊδελβέργῃ κατασκευάζονται ὁλοπνὴ δωμάτια οὐδ' ἄλλως ὑπὸ τοῦ πυρὸς καταστροφόμενα πρὸς φύλαξιν τῶν χειρογράφων.

Ὁ ῥώσος ἐρευνητὴς Πρεζβάλακχος ὁ περιελθὼν τὴν Σινικήν ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν ἰσοδορίαν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἔρημον Τικὴν—Σάν καὶ Γόβι, εἰς διάστημα 1370 μιλίων τὰ ὅποια διήλθεν εἰς πέντε μῆνας, μόνον ἀπαξ ἀπήντησε δένδρα ὑπὸ τὰ ὅποια ἠδυνήθη νὰ στηθῇ τὴν σκηνὴν του.

Κατὰ τινὰ ἐπίσημον στατιστικὴν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος συνεπληρώθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 368 μίλια ἱπποσιδηρῶν. Ἐπιβάται μετενεχθέντες διαρκούτος τοῦ τελευταίου ἔτους ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀριθμὸν 173,667,103, ἐξ ὧν καθαρὸν εἰσὸδῆμα 229,839 λίραι στερλίνας.

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ.

Εἰς τοὺς πολέμους ἀρχηγὸν πάντοτε θά μὲ εὕρῃ. Εἰς μάχας δὲ καὶ εἰς σφαγὰς ποτὲ, νὰ τὸ εἰζεύρῃ. Εἶμαι εἰς τὰ στρατόπεδα, καὶ διανοκτερεύω

Ἡ εἰς τὰς πεδιάδας. Ὁ ἄρχων ὧν τῶν ποταμῶν, παντασθενῶ πρωτεύω. Ἄλλ' ὅμως φεύγω τὰ βουνά, τὰ ὄρη, τὰς κοιλάδας. Ὅμως καὶ εἰς τὰς πόλεις σας, εἰάν ἐμὲ ζητήτε, φίλοι θά μὲ εὕρῃτε.

Ποσῶς δὲν εἶμαι εὐγενής, καλοῦς πλὴν ἔχω τρόπου. Καὶ πάντοτε συγκοινωνῶ μετὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πτωχοὶ μετ' ἔχουσι συνάμα.

Κ' ἐν ᾧ δὲν ζεύρω οὔτε κἂν τοῦ ἀλφαβήτου γράμμα. Εἶμαι πεπολιτισμένος. Καὶ εἰσὶτι πλουτισμένος. Ἄν δὲ θέλῃς νὰ μ' εὕρῃς Πολὺ δὲν θά κοπιᾶσῃς. Ἀρκεῖ λίγὸν νὰ σκεφθῇς. Καὶ σαυτὸν νὰ ἐξετάσῃς.

I. Δ. Ζ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ τεύχος α'. Τοιοῦτον τίτλον φέρει βιβλίον ἐσχάτως ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καὶ φιλοπόνου νέου κ. Ν. Γ. Ἰγγλέση συγκείμενον ἐκ 32 σελ. καὶ περιέχον 13 ποιημάτια μετὰ 15 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων. Πᾶς ἔπαινος περὶ τοῦ βιβλίου τούτου νομιζόμεν ὅτι εἶναι περιττός, διότι εἶναι γνωστὴ ἡ ἱκανότης τοῦ κ. Ἰγγλέση εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πολλῶν δημοσιευθέντων εἰς ἄλλα τὰ παιδικὰ σγγραμμάτια. Συνιστῶμεν τοῦτο εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν καὶ πᾶν σχολεῖον.

ΜΑΝΕΘΩΝ, ἦτοι σειρά φυλλαδίων περιέχουσα Μεταφράσεις ἱερογλυφικῶν σηλῶν, ἐπιγραφῶν, κτλ. ὡς καὶ διάφορα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς Αἰγύπτου θρησκείαν, ἱστορίαν, μυθολογίαν κτλ. ὑπὸ Δ. Μοσχονᾶ ἐκδιδομένη περιοδικῶς. Φυλλάδιον Α', ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου, 1880.

Τὸ ἐξώφυλλον τοῦ παρόντος τόμου διανεμηθήσεται μετὰ τοῦ φύλλου τῆς α'. τοῦ ν. ἔτους.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Table with 2 columns: Title and Page Number. Includes entries like 'Αὐγουστος Βλαγγῆς', 'Καίε', 'Κακὰ παιδία (ποίημα)', etc.

Σπουδῆς παρηγορία	Σελ. 17	Φαντασμάτων ἀρχή	Σελ. 135
Σουλτάνα τῆς Γρενάδης	42, 50, 58	Φόβος καὶ ἀγάπη	73
Στάελ, ἡ	113	Φθόνος, ὁ	129
Στρατοὶ τῆς Εὐρώπης	32	Φρειδερίκος ὁ Γ'	145
Σεκουκούνης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βασούτων	44	Φάρος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας	155
Σιδηρόδρομος ἐπὶ τοῦ Βεζουβίου	75	Φυσικὴ ἱστορία 22, 31, 38, 46, 54, 62, 78, 87, 93, 102	
Σχολεῖα καὶ τύπος	76	111, 115, 122, 135, 146, 164, 170, 182, 191	
Συνταγαί	39, 64	Φέρε ἐν μηδείαιμα	38
Στατιστικὸν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου	47	Φερδινάνδος Λεσσέψ	69
Σουηδοί	61	Φιλοδοξία	97
Τηλεφῶνον ἐν Γερμανίᾳ	75	Φώσφορα	120
Τζίντζηρας καὶ Μύρμιγκας (ποίημα)	2	Φιλάργυρος (ποίημα)	104
Τρύπης σπήλαιον καὶ ναὸς Ἀπόλλωνος ἐν Φαγαλεῖα	26	Χαρτοπαιγνίου περίεργος ἐξήγησις	95
Τὶ ὁ χριστιανισμὸς διδάσκει καὶ τί ποιεῖ	32	Χρῆσις ταπήτων	103
Τὰ δανειζόμενα ἀλλ' οὐ διδόμενα	38	Κελῶνας	19
Τὸ ἄθος τοῦ Μαῖου (ποίημα)	68	Χαρτοποιείου ἐπίσκεψις	169
Τί προήλθαν ἐξ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου	111	Χρῆσις τοῦ χρόνου	1
Τρόποι καλοὶ κατ' οἶκον	136	Χρῆσις Καπνοῦ	7
Τερτέβινθος	142	Χειμῶν ἐν Ῥωσίᾳ	18
Τουρκικαὶ παροιμίαι	143	Χαρακτὴρ τῶν Ἰσπανῶν	37
Ταχυδρομεῖα ἐν Ἀμερικῇ	152	Χριστιανῶν τάξις	153
Τὸ σχολεῖν τῆς κυρᾶς Εἰρηنيᾶς (ποίημα)	180	Ὁρολόγιον ἐν τῇ φύσει	158
Τύπος ἐν Γαλλίᾳ	182		
Υπόγειος Σιδηρόδρομος ἐν Λονδίῳ	95		
Υἱκὴ ἀτοργή	38		

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκκλησίας, σελ. 4. — Ὁ λοχαγὸς Μάρτερ, σ. 4. — Κόμη τῶν Κάφρων, σ. 5. — Θῆρα δορκάδων ἐν Αἰγύπτῳ, σ. 12. — Ὁ Βέκερ πασᾶς, σ. 13. — Κελῶνη, σ. 20. — Παγοδρόμος, σ. 21. — Ἡ Καγκαρὸς, σ. 28. — Ἀδγουστος Βλαγκῆς, σ. 29. — Ὁ ἀνδρίας τοῦ Θιέρσου ἐν Ναυσῇ, σ. 36. — Σὴρ Φραγκίσκος Βυάττ Τρουσκάττ λόρδος Δήμαρχος, σ. 37. — Κάλυκες ῥόδων, σ. 38. — Ὁ Σεκουκούνης, σ. 44. — Θαιτ-ο-σχές πρωθυπουργὸς τῆς Βερμανίας, σ. 45. — Ναιτ Ἀντζιά ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βερμανίας, σ. 45. — Καίσι, σ. 52. — Ἰούλιος Γρεβῆς, σ. 53. — Σουηδοί, σ. 60. — Ὁ Στρατηγὸς Λόρις Μέλικωφ, σ. 61. — Σχήματα ἀνθέων, σ. 63, 64, 87. — Τὸ ἄθος τοῦ Μαῖου, σ. 68. — Φερδινάνδος Λεσσέψ, σ. 69. — Γλάδστων πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, σ. 76. — Λάπωνες, σ. 77. — Ἡ κόρη ποῦ ἀγαπᾷ τὸ σκυλάκι, σ. 84. — Ὁ κόμης Γράνβιλ, σ. 85. — Ὁ Κολοσσὸς τῆς Ῥόδου, σ. 92. — Μαρκίων Ἀρτιγκτων, σ. 93. — Τί ζῆ ἐξ ἀνθέων, σ. 93, 94. — Βικῶν, ἔργον τοῦ καλλιτέχνου Ἰω. Γκιβσων βραβευσθεῖσα ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τοῦ Λονδίνου ἐν ἔτει 1854, σ. 100. — Μαρία Ἀλεξανδρόβνα αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας, σ. 101. — Ἐρρίκος Richard μέλος τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου, σ. 108. — Τὸ Μαισωλεῖον, σ. 109. — Καρποὶ, σ. 111. — Ἡ μὴς Βέστων, σ. 116. — Ὁ ἐν Ἐρέσω ναὸς τῆς Ἀτόμιδος, σ. 117. — Σπόροι, σ. 123, 147. — Ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς, σ. 124. — Ὁ Καδρὶ πασᾶς, σ. 125. — Ὁ Στρατηγὸς Γάρφειλδ, σ. 132. — Πορτογάλλοι, σ. 133. — Ἰσπανοί, σ. 140. — Ἀετὸς, σ. 141. — Αἱ δέκα Παρθένοι, σ. 148. — Ἀλγερίνοι, σ. 149. — Ὁ Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας, σ. 156. — Ὁ Βαρθολεμὸς Σαιντ Πλαίρ, σ. 157. — Φύλλα, σ. 164. — Ἡ Προσευχὴ σ. 165. — Κάτοικοι τῆς Κεϋλάν, σ. 172. — Κάτοικοι Παλαιστίνης, σ. 173. Τὸ Σχολεῖον, σ. 180. — Θρ. Ζαήρης, σ. 181. — Τὰ κακὰ παιδιὰ, σ. 188. — Πυραμίδας τῆς Αἰγύπτου, σ. 189.